

RETEN I AARHUS DOM

afsagt den 8. februar 2023

Sag BS-20981/2020-ARH

Skatteministeriet Departementet
(advokat Mattias Chor)

mod

Sagsøgte 1
(beskikket advokat Thomas Rønfeldt)

og

Sagsøgte 2
(beskikket advokat Thomas Rønfeldt)

Denne afgørelse er i medfør af retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 1 og nr. 2, truffet af dommer Mette Helby Jensen, dommer Tine Rud og dommerfuldmægtig Mikkel Kjær Slot.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt ved Retten i Aarhus den 26. maj 2020, er en prøvelse af Skatteankenævn Aarhus' afgørelse af 27. februar 2020 vedrørende hver af de sagsøgte. Sagen angår spørgsmålet, om de sagsøgte er skattepligtige af indsatninger og hævninger i 2015 og 2016 på 2 bankkonti, som var registreret til Foreningen F, i det følgende kaldet F. Sagen angår i den forbindelse endvidere i første række, om F har karakter af et selvstændigt skattesubjekt. I tilslutning til spørgsmålet om de sagsøgtes skattepligt angår sagen også spørgsmålet om, hvem der bærer bevisbyrden herfor. Sagen

angår også spørgsmålet om adgangen genoptagelse af skatteansættelserne som sket, samt en påstand om sagernes hjemvisning.

Sagsøgeren Skatteministeriet Departementet har principalt påstået de sagsøgte **Sagsøgte 1** **Sagsøgte 2** dømt til hver især at anerkende, at deres skattepligtige indkomster forhøjes med 830.773 kr. i indkomståret 2015 og 702.532 kr. i indkomståret 2016.

Sagsøgeren har subsidiært påstået de sagsøgte dømt til hver især at anerkende, at deres skattepligtige indkomster forhøjes med 830.101 kr. i indkomståret 2015 og 702.532 kr. i indkomståret 2016.

De sagsøgte Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 har principalt påstået frifindelse.

De sagsøgte har subsidiært påstået sagen hjemvist til fornyet behandling ved Skattestyrelsen.

De sagsøgte har ikke bestridt den beløbsmæssige opgørelse af sagsøgerens påstande.

De sagsøgte har fri proces.

Oplysningerne i sagen

Rettens begrundelse og resultat

Sagen angår i første række spørgsmålet, om ” Foreningen F ”, (F) i 2015 og 2016 var et selvstændigt skattesubjekt, jf. selskabs-skattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, 1. pkt.

Efter gældende praksis - jf. herved ”Den juridiske vejledning 2022-2”, afsnit C.D.1.1.12 - indgår der ved vurderingen af dette spørgsmål en række kriterier – herunder navnlig indholdet af sammenslutningens vedtægter, hensigten med dens virksomhed og dens selvstændighed i forhold til de enkelte deltagere. Der foretages en samlet vurdering, hvori det tillige og blandt andet indgår, om der er mange (og skiftende) deltagere (medlemmer), om sammenslutningen styres af foreningsorganer, dvs. generalforsamling og en valgt bestyrelse, og om sammenslutningens overordnede formål er af ideel karakter.

” Foreningen F ” blev registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i 2011 som en frivillig forening, men der er ikke fremkommet vedtægter for sammenslutningen, som er dateret før den 23. april 2016. Disse vedtægter er uden underskrift. Der er derudover kun fremkommet et sæt vedtægter, som er underskrevet og dateret den 15. februar 2017. Ifølge begge vedtægter er formålet med sammenslutningen dels af politisk og dels af humanitær karakter. Af begge vedtægter fremgår en række formelle krav vedrørende blandt andet medlemmer, eksklusion, generalforsamling, daglig ledelse samt økonomi, regnskab og revision.

Når bortses fra et ikke underskrevet referat af en ekstraordinær generalforsamling den 23. april 2016 og et underskrevet referat af en ekstraordinær generalforsamling den 18. februar 2017, er der ikke fremkommet dokumenter, som viser, at F har været styret på baggrund af og i overensstemmelse med vedtagne vedtægter. Der foreligger således hverken medlemsregister, indkaldelser til eller referater fra ordinære generalforsamlinger eller bestyrelsesmøder, end-sige bogføringsmateriale, budgetter eller regnskaber.

For så vidt angår varetagelsen af F's angivne formål, er der fremkommet en række skrivelser og oplysninger, som dog ikke dokumenterer, hvilke konkrete projekter F måtte have bidraget til, økonomisk eller på anden vis.

Der er heller ikke ved de sagsøgte eller vidnet V's forklaring fremkommet oplysninger, som dokumenterer, endsige tyder på, at F har været styret på baggrund af og i overensstemmelse med vedtagne vedtægter, ligesom forklaringerne om, hvad F's midler har været anvendt til, har været meget ubestemte.

Retten finder efter ovenstående ikke, at " Foreningen F " i juridisk forstand har karakter af nogen forening, og finder derfor heller ikke, at sammenslutningen udgør noget selvstændigt skattesubjekt, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, stk. 6, 1. pkt. " Foreningen F " kan herefter ikke være indkomstmodtager i skattemæssig henseende.

Sagen angår dernæst spørgsmålet, om de sagsøgte var skattepligtige af indeståender i 2015 og 2016 på konti registreret til F .

" Foreningen F " blev med startdato den 22. februar 2011 registreret på sagsøgte Sagsøgte 1 s adresse, og Sagsøgte 1 har været registreret formand for F , også i de omhandlede indtægtsår. Sagsøgte Sagsøgte 1 og sagsøgte Sagsøgte 2 er i henhold til de førnævnte referater fra ekstraordinær generalforsamling den 23. april 2016 og 18. februar 2017 angivet som henholdsvis formand og næstformand. Sagsøgte Sagsøgte 1 har ved sin forklaring i retten bekræftet, at han har været og fortsat er formand for F . Sagsøgte Sagsøgte 2 har forklaret, at det er rigtigt, at han har været næstformand for F fra 2012 og fortsat er det i dag, men at han i 2015 og 2016 ikke reelt varetog posten, fordi han var meget optaget af sin uddannelse m.v. Sagsøgte Sagsøgte 1 og vidnet V har forklaret i overensstemmelse hermed, men der er ikke fremkommet objektive konstaterbare oplysninger, som bekræfter Sagsøgte 2's forklaring om, at han ikke i 2015 og 2016 indtog rollen som næstformand.

F har været registreret indehaver af de omhandlede to konti hos b , konto "den lille konto", og konto "den store konto". De sagsøgte var registreret som fuldmagtshavere til begge konti.

Om bankens procedure for oprettelse af fuldmagtsforhold på det omhandlede tidspunkt har b , jf. sagens bilag 19, telefonisk oplyst til Skatteankestyrelsen blandt andet, at fuldmagtshaveren skulle kunne legitimere sig ved pas eller kørekort og underskrive en fuldmagtserklæring, som skulle foreligge i banken, før fuldmagtsforholdet blev oprettet. Som fuldmagtshaver kunne man tilgå netbank m.v. med sit eget NemId.

Det fremgår af sagens oplysninger, at **b** var i besiddelse af en kopi af sagsøgte **Sagsøgte 2's** kørekort, udstedt den 11. august 2015.

De sagsøgte har forklaret, at de ikke kendte til "den store konto", men kun til "den lille konto", hvorpå medlemskontingenterne blev indsat, idet den store konto var oprettet af **F's** kasserer **V** uden de sagsøgtes vidende, og idet det kun var **V**, der foretog indsættelser og hævnings på "den store konto". Til dokumentation har de sagsøgte fremlagt en erklæring herom, der er underskrevet af **V** den 16. september 2019. Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at erklæringen – der er på dansk – er udfærdiget af sagsøgte **Sagsøgte 1**, men underskrevet af **V**, som afgav vidneforklaring under anvendelse af somalisk tolk og oplyste, at han ikke kan læse dansk på et niveau, der gør ham i stand til at læse breve fra SKAT.

De sagsøgtes forklaringer om ikke at have haft kendskab til "den store konto" står bl.a. i modsætning til indholdet af en redegørelse af 17. februar (retteligt) 2018 til SKAT, sagens bilag 7, der fremstår underskrevet af de sagsøgte, og hvoraf det fremgår, at de overførsler af store beløb til udlandet, som har fundet sted i 2015 fra konto **F** dvs. "den store konto", er foretaget af **F** som et led i varetagelsen af foreningens humanitære formål.

De sagsøgte har i retten forklaret, at det – uanset underskrifterne på redegørelsen – ikke er dem, men **V**, der har skrevet redegørelsen til SKAT. **V** har under sin forklaring for retten afvist, at dette skulle være tilfældet. De sagsøgte har ikke ført noget bevis for, at underskrifterne på redegørelsen er falske.

De sagsøgtes forklaring om ikke at have kendskab til "den store konto" er også - henset til, at indeståendet på "den lille konto" udgjorde i alt 29.100 kr. for årene 2015-2016 - vanskeligt foreneligt med de sagsøgtes forklaringer om **F** aktiviteter, herunder **Sagsøgte 1**'s forklaring om, at han som formand rejste til Somalia, hvor han fulgte op på projekterne.

Retten tilsidesætter under de anførte omstændigheder de sagsøgtes forklaringer om, at de ikke havde noget kendskab til konto **F** "den store konto".

Herefter og på baggrund af det i øvrigt anførte må det lægges til grund, at de sagsøgte – som ifølge det oplyste også **V** – havde rådighed over **F** og **F's** omhandlede konti i **b** i 2015 og 2016, og at de sagsøgte derfor skal anses for indkomstmottagere af de indbetalinger, der er foretaget på kontiene, medmindre de sagsøgte under henvisning til objektive

kendsgerninger kan bevise, at pengene stammer fra midler, der allerede er beskattet eller er undtaget fra beskatning.

De sagsøgte har ikke ført noget sådant bevis, hvorfor det tiltrædes, at de sagsøgte, som bestemt ved Skattestyrelsens afgørelse af 27. februar 2019 vedrørende hver af de sagsøgte, er indkomstskattepligtige i overensstemmelse med den af sagsøgeren nedlagte principale påstand.

Retten tiltræder efter udfaldet af spørgsmålet om de sagsøgtes indkomstskattepligt samt under henvisning til det af sagsøgeren herom anførte, at der i medfør af skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5, har været grundlag for ekstraordinær ansættelse af de sagsøgtes respektive skatteansættelser for indkomstårene 2015 og 2016.

Efter ovenstående, og da det, de sagsøgte i øvrigt har anført – herunder vedrørende spørgsmålet om hjemvisning - ikke kan føre til et andet resultat, får sagsøgeren medhold i sin principale påstand vedrørende hver af de sagsøgte.

De sagsøgte har tabt sagen og skal betale sagsomkostninger til sagsøgeren. Da de sagsøgte har fri proces, afholdes udgifterne af statskassen. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 100.000 kr., og af retsafgift med 6.000 kr., i alt 106.000 kr., der kan henføres til de sagsøgte med halvdelen til hver. Beløbet til dækning af udgift til advokatbistand er inklusive moms, da Skatteministeriet Departementet ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte Sagsøgte 1 skal anerkende, at hans skattepligtige indkomst forhøjes med 830.773 kr. i indkomståret 2015 og 702.532 kr. i indkomståret 2016.

Sagsøgte Sagsøgte 2 skal anerkende, at hans skattepligtige indkomst forhøjes med 830.773 kr. i indkomståret 2015 og 702.532 kr. i indkomståret 2016.

Statskassen skal inden 14 dage betale sagsomkostninger til Skatteministeriet Departementet med 106.000 kr. Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.